

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku Instytutu Reumatologii w W.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Starosty P.
o wpis w księdze wieczystej nr /.../ ,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 3 lutego 2012 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego
z dnia 29 sierpnia 2011 r.,

- 1. uchyla zaskarżone postanowienie,**
- 2. pozostawia Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym sprawę.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2011 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy od postanowienia tego Sądu z dnia 7 kwietnia 2011 r., oddalającego apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego, którym

oddalone zostały wnioski w połączonych do rozpoznania sprawach: o wpis w księdze wieczystej nr /.../ prawa użytkowania wieczystego oraz prawa własności budynków. o założenie księgi wieczystej dla części działki nr 37 obręb 03 – 11 objętej zaginioną księgą wieczystą „Willa S.” i dokonanie w założonej księdze wpisu prawa użytkowania wieczystego oraz prawa własności budynków, i o założenie księgi wieczystej dla części działki nr 37 obręb 03 – 11 objętej zbiorem dokumentów ZD /.../ i dokonanie w założonej księdze wpisu prawa użytkowania wieczystego oraz prawa własności budynków – na rzecz wnioskodawcy /.../.

Sąd Okręgowy stwierdził, że wniesiona skarga kasacyjna nie spełnia wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., wnioskodawca bowiem nie oznaczył prawidłowo ani stron postępowania, ani postanowienia, które zaskarżył skargą kasacyjną. Poza tym nie oznaczył wartości przedmiotu zaskarżenia i nie dołączył do akt pełnomocnictwa obejmującego upoważnienie adwokata wnoszącego skargę kasacyjną do wniesienia tej skargi i popierania jej przed Sądem Najwyższym (art. 398⁴ § 3 k.p.c.). Braki w zakresie wymagań przewidzianych dla pisma procesowego podlegają wprawdzie rygorowi wezwania przez przewodniczącego do ich usunięcia, mając jednak na względzie okoliczność, że skarga nie spełnia także wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy uznał wzywianie do usunięcia braków za bezprzedmiotowe, skarga niespełniająca wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. podlega bowiem odrzuceniu *a limine* (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na powołane postanowienie wnioskodawca podniósł zarzut naruszenia art. 398⁴ § 1 w związku z art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że niewskazanie w skardze kasacyjnej uczestnika postępowania jest równoznaczne z brakiem prawidłowego oznaczenia zaskarżonego orzeczenia i stanowi brak formalny uzasadniający odrzucenie skargi, i art. 398⁶ § 1 w związku z art. 398⁴ § 3 oraz art. 126 § 1 pkt 1 k.p.c. przez zaniechanie wezwania do usunięcia braku polegającego na niewskazaniu uczestnika postępowania, mimo że brak ten dotyczył wymagań przewidzianych dla pisma procesowego. W konkluzji załacy wnioskował o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podniesiony w zażaleniu zarzut naruszenia art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 1 k.p.c. przez przyjęcie, że niewskazanie w skardze kasacyjnej uczestnika postępowania jest równoznaczne z brakiem prawidłowego oznaczenia zaskarżonego orzeczenia i stanowi brak w zakresie elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej, skutkujący jej odrzuceniem *a limine*, jest uzasadniony.

Sąd Okręgowy trafnie zauważył, że w § 1 i 2 art. 398⁴ k.p.c. ustawodawca określił wymagania stawiane skardze kasacyjnej jako szczególnemu środkowi zaskarżenia, które nie mogą być uzupełnione, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z tych wymagań podlega odrzuceniu bez wzywania do usunięcia braków. W § 3 art. 398⁴ k.p.c. określone zostały natomiast wymagania stawiane skardze kasacyjnej jako zwykłemu pismu procesowemu. Braki w zakresie tych wymagań mogą być – na wezwanie przewodniczącego – usunięte w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi (art. 398⁶ § 1 k.p.c.).

Nie można jednak podzielić stanowiska tego Sądu, że żalący nie spełnił wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c., w związku z czym bezprzedmiotowe było wdrażanie trybu naprawczego przewidzianego w art. 398⁶ § 1 k.p.c., gdyż skarga podlega odrzuceniu *a limine*. W art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. przewidziane zostało wymaganie oznaczenia orzeczenia, od którego skarga jest wniesiona ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części. W złożonej skardze kasacyjnej jej autorka wskazała, że „zaskarża postanowienie Sądu Okręgowego Wydział Cywilno – Odwoławczy z 7 kwietnia 2011 r., /.../ zapadłe w sprawie z wniosku Instytutu Reumatologii /.../ – w całości”. Przytoczone oznaczenie zarówno zaskarżonego orzeczenia, jak i zakresu jego zaskarżenia nie budzi żadnych wątpliwości, jest zatem wystarczające. W skardze kasacyjnej istotnie nie wskazano uczestnika postępowania, którym był Skarb Państwa reprezentowany przez Starostę P., lecz - jak trafnie podniósł żalący - oznaczenie stron lub uczestników postępowania nieprocesowego należy do wymagań przewidzianych dla pisma procesowego, określonych w art. 126 § 1 pkt 1 k.p.c. Braki w tym zakresie podlegają natomiast postępowaniu naprawczemu, co wynika wprost z art.

398⁶ § 1 k.p.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2005 r., I CZ 70/05, nie publ.).

Konkludując, trzeba stwierdzić, że Sąd Okręgowy – z naruszeniem art. 398⁶ § 1 w związku z art. 398⁴ § 3 k.p.c. - zaniechał wezwania do usunięcia braków skargi kasacyjnej i odrzucił ją z obrazą art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie, pozostawiając Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym sprawę (art. 108 § 2 w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.).